

скѣ иъзъ Італіа. Обворовъ, оукрашенъ съ
 тѣтълъ на Італійскіи Кнѣзь, дошелъ въ
 Санкт-Петербургъ, дѣтотамъ и свѣршилъ 1800
 достославнога си жизань. Междѣ тѣмъ
 Генералъ Бонапартъ, дѣтотойъ съ завѣрна
 отъ Египетъ и съ провогласи пѣрвыи Кон-
 сълъ на Францѣзката респѣзлика, оучи-
 нилъ надъ Австрійскитѣ войскѣ толкосъ
 голѣма и рѣшителна повѣда при Марѣн- 1800
 го, щото Вѣнскіатъ Дѣмъ притѣкалъ та
 заключилъ сасъ него мѣръ въ Аюневилъ, 1801
 и съ согласилъ да оустѣпи на Франціа
 сичкитѣ свой владѣніага на лѣвата стра-
 на на рѣката Рейнъ. Англіа и тѣа тѣи
 заключила мѣръ сасъ Франціа въ Аміенъ. 1802

Послѣ това гавѣло съ сичко въ Еврѣпа
 спокойно, но честолѣбіето и несправедли-
 вытѣ постѣпки на Консѣлатъ Бонапартъ,
 дѣтотойъ провозгласилъ себеси Императоръ
 на Францѣзѣтѣ, подъ име Наполеонъ, 1804
 повѣдали Руссіа, Австріа и дрѣгѣи го-
 сѣдѣрства да подѣгнатъ Орѣжіе, срѣщѣ
 Франціа. Граженіето при Австерлицъ, 1805
 (въ Моравіа) имало онова слѣдствіе,
 сѣрѣчь Австріа заключила съ Наполеона
 мѣръ въ Пресебургъ и пожертвовага многѣ